

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

IV. (XX.) ÉVFOLYAM, 24. SZÁM 2009. JÚNIUS 25.

200 FORINT

A Szabadság

A MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT LA

www.aszabadsag.hu

KÁDÁR A MIÉNK!

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEM ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

GÁZ VAN!

A köztársasági elnöknek elég gáz lehet az egész főbíró-választás. Döntően persze, azért, mert láthatóan Sólyom László nem tud olyan személyt javasolni, akit a szocik elfogadnának. Persze, nincs új a nap alatt. Az Antall-kormány idején is volt már hasonló, csak akkor a felállás volt fordított. Akkor a konzervatív miniszterelnök javasolt TV- és rádióelnököt, és a liberális Göncz Árpád nem volt hajlandó őket ki-nevezni. Szegény Horn Gyula sem fogja már megkapni a legmagasabb magyar kitüntetését, mert azt meg Sólyom László nem írta alá. Úgyhogy egyik se tehet a másiknak szemrehányást.

Köztársasági elnökünknek rendre elrontják a kedvét a parlamenti szavazásokkal. Ilyenkor, gondolom, elmereng a hús évvel ezelőtti eseményeken, amikor az Ellenzéki Kerekasztalon éppen ő volt az egyik nagyágyú. Akkor még minden olyan romantikus volt, vagy legalább is annak tűnt. Na, persze, akkor ott volt a közös ellenség, akit le kellett győzni, a szocializmus. Most már nincs közös ellenség, az országot kellene irányítani, tisztességgel, becsülettel, hozzáértéssel. Az pedig nehéz! Az igazi gáz persze nem a köztársasági elnök lelki állapota. A főbírói hercehurca csak a jéghegy csúcsa. Az igazi gáz az, hogy a magyar állam nem működik rendesen. A tudógyulladással beteg egy napig szállítják a betegszállítók, mert a betegszállítást az állam eladta, és azóta teljes a káosz. A rendőrség nem képes a végére járni pofonegyszerű ügyeknek, mert valahol valaki mindig bele szól. Az állam nem védi meg a polgárait

a bankok szélhámasságaitól. Mindebből még nagyon nagy baj lehet. Rendet kell tehát teremteni, alkotmányos rendet, vaskezeggel, jó törvényekkel!

GUANTÁNAMO

Egyem a kis szívüket! Hát ki mondja, hogy nem rendes, aranyos emberek ezek a szocik? De tényleg, miért bántják őket? Most is, például nyilatkozott ez a derék, kiváló ember, tudják, Kozma József úr, a parlament külügyi bizottságának szocialista al-elnöke. Nem piti ügyekről, dehogy! Kozma úr szavaitól minden anyai szív meglágyul, és egy nemzet fakad sírva.

Szóval azt mondja ez a derék ember, hogy az MSZP támogatja a guantánamói foglyok befogadását. Tudod, azokról van szó, akikről az amerikaiak úgy gondolták, hogy terroristák és bezsupolták őket erre az amerikai támaszpontra, amely úgy egyébként Kuba része, de hát ez se érdekel senkit. Az amerikaiaknak csak annyi jog-alapjuk volt erre az akcióra, hogy ők a legerősebbek. Tudod, mint a játszótéren. Aki a legerősebb, azé a focipálya, és ő diktálja a szabályokat. Derék Kozma úr még meg is sajnálta az amcsikat, mondván, hogy „az Egyesült Államok ezt a kérdést önmaga nem tudja megoldani, a humanitárius megoldásban részt kell venni”. A magyar történelemben az erősebbekkel való lelki-teszt azonosulásnak gazdag hagyományai vannak. Hitler se tudta egyedül elrendezni a zsidókérdést, akadtak magyar hivatalos személyek, akik szívesen segítettek. A magyar kormányok Szerbia leveréshez is odaálltak, ami teljesen jogos és igazságos volt, és egyébként is az

egész NATO alig bírt velük. Kubát se csípjük nagyon, ott is demokratizálni kellene, ott is besegíthetnek az áldozatkész szocik. Nem vagyok azonban meggyőződve, hogy ezt a magyar nép is így akarja. Szerintem a többség úgy van vele, hogy egyék csak meg a jenkik, amit főztek. A szocik meg jobban tennék, ha leszállnának rólunk. Van nekünk elég bajunk az amerikaiak foglyai és MSZP-s haverjaik nélkül is.

A GYŐZELEM FELELŐSSÉGE

Egy ismerősöm az 1994-es választások után azt javasolta Horn Gyulának, hogy vegyen be a kormányba néhány Fideszest, mondjuk, államtitkárnak. Akkoriban a szocik túlgyőzték magukat, a Fidesztől meg fényévnyi távolságba került a hatalom. Szó sem lett volna nagykoalícióról, hanem inkább a győzelem felelősségéről. Ha győzől is, mindig maradnak olyanok, akiknek más érdekeik vannak, és másként is gondolják. Horn nem ment bele az ajánlatba. Úgy gondolta, hogy megy a szekér e nélkül is.

Orbán Viktor most másodszor vonulhat be a magyar történelembe. 1998-ban ő volt a második legfiatalabb ember, aki Magyarország miniszterelnöke lett. A rendszerváltás utáni kis hazánkban most ő lehet az első, aki másodszor is miniszterelnök lehet. Orbán az egyetlen, aki elmondhatja: én már voltam ezen a poszton, tudom, mit szűrtünk el, tudom, hogy még egyszer nem szabad. A Fidesz mostani kongresszusa örömmámorban telt, ami érthető is. Azt azért persze tudni kell, hogy ez még nem a magyar parlamenti választás volt, s még sok minden lehet. De, ami ennél fontosabb: az ország, a nemzet jövője nem lehet csak a Fidesz jövője. Most megy a szekér. Az elégedetlen munkás- és dolgozói rétegek most az MSZP ellen fordultak, bízva abban, hogy a változás a munkásnak is hozhat jót. De, ha nem hoz jót, holnap a munkás a Fidesz ellen is fordulhat. Lelkük mélyén ugyanis már sokan tudják, hogy a dolgozó embernek se az egyik, se a másik nem az igazi. Még nem mondják ki, még nem úgy szavaznak, de már tudják.

THÜRMER GYULA

FEL KELL ÉBREDNI!

BESZÉLGETÉS ORSOVAI IMRÉVEL, SZÉKESFEHÉRVÁR 2-ES SZÁMÚ OVK KB-KÉPVISELŐJÉVEL

Orsovai Imre gyerekkora 15 esztendejét kapitalizmusban élte le, nem örült, hogy visszatért. A rendszerváltásra így emlékszik: „Tapasztalataim alapján pontosan tudtam, hogy mi következik. Frusztrált, hogy akik tanították nekünk a marxizmust, nem csatlakoztak hozzánk. Mindent bírálunk, de semmit sem tesznek! A munkásosztály tagjait a tv és a sajtó diktatúrája tartja befolyása alatt. Fel kellene ébredni minden nemzetszerető erőnek elszédített állapotából, és összefogással megálljt parancsolni a becstelen vezetésnek.”

Orsovai Imre

1930. június 25-én született Székesfehérváron. Szülei 1945-ös párttagok. Fodrásztanuló volt, majd az iparban helyezkedett el. 1950-ben az MDP tagja lett. 1970-ben végezte el a marxista esti egyetemet. Kezdetben kamerával a kezében végezte Fejér megyében a pártmunkát. Mindent csinál: oktat, sikeresen gyűjt ajánlószerződést és szervezi a munkát. 2008-tól alapszervezeti elnöki tisztséget is betölt. Önéletrajzát rovásírással írta - kiváló ismerője az ősmagyar kultúrának. Képzett marxista és mély érzésű magyar ember.

– *Hogyan kerültél a mozgalomba?*

– 10 éves koromban Habsburg Rudolf felesége kirúgta a birtokról a bika által megsebzett bérest. Ekkor kezdtem feleszmélni... Aztán Rákosi mozgósító beszéde is megragadott. Tagja lettem a pártnak. 1960-ban a TV-gyárban lettem párttitkár. Minden ment a maga útján. Légvédelmi tüzérségi tiszti iskolát végeztem, jó tornász és céllövő voltam. Főhadnagyként szereltem le.

– *Az 1989-es ellenforradalom elhozta a zűrzavart.*

– Az MSZP lapját és programját olvasva semmit nem találtam, ami folyamatosságot jelentene.

Hamar megtaláltam a helyem a Munkáspártban. Most is öt embernek hordom A Szabadságot.

– *Miket olvasol szívesen?*

– A pártoktatáshoz szükséges marxista irodalmat mindenképp. Mi ezt nagyon komolyan vesszük. Gyakran forgatom az esti egyetemen tanultakat is, tankönyveket, jegyzeteket. Most, a kapitalista viszonyok között válnak igazán hasznossá.

Van egy nagyszerű gyűjteményem, többnyire a Kossuth Kiadó által megjelentetett lexikonok, történelmi könyvek, életrajzok, Marx-Engels-Lenin-Sztálin kötetek – folyamatosan olvasom őket. Egyik legkedvesebb prózaíróm Gárdonyi Géza.

– *Milyen filmeket szeretsz?*

– Az USA szennyfilmeket utálok. Leginkább focimeccseket, boxot, természetfilmeket és krimiket nézek. Nagyon szeretem a Columbo-sorozatot, valamint a német és magyar szórakoztató filmeket.

– *Mi a véleményed az elmúlt idők változásairól?*

– Mivel gyerekkorom 15 esztendejét kapitalizmusban éltem le, nem örültem, hogy

visszatért. Tapasztalataim alapján pontosan tudtam, hogy mi következik. Frusztrált, hogy akik tanították nekünk a marxizmust, nem csatlakoztak hozzánk. Mindent bírálunk, de semmit sem tesznek!

A munkásosztály tagjait a tv és a sajtó diktatúrája tartja befolyása alatt. Ennek következménye, hogy szíjat hasíthatnak a hátukból. Egy jólmenő országból romhalmazt csináltak. Már csak a földek eladása van hátra, és akkor kétségessé válik a Magyarország elnevezés. Fel kellene ébredni minden nemzetszerető erőnek elszédített állapotából, és összefogással megálljt parancsolni a becstelen vezetésnek. Erre a feladatra csak a Munkáspárt alkalmas, a többi ellenzéki párt azt fogalmazza meg, amit a nép hallani akar, és nem azt, amire szükség van. Türelemmel és munkával kell kivárni, míg a megtevesztettek rá nem jönnek a valóságra.

– *Mivel töltöd a szabadidőd?*

– Jórészt pártmunkával. Az elmúlt hónapokban a kopogtatócédula-gyűjtés foglalta le a napjaimat. Gyakran járok piacra, és nagyon szeretem a kerti munkákat.

– *Családod hogyan viszonyul politikai meggyőződésedhez?*

– Feleségem is baloldali. Nap mint nap ellenszenvvel értékeljük a történelemet, a mindennapos, népellenes kormányintézkedéseket. Fiam előfizetője A Szabadság újságnak, és több kormányellenes rajtot közölt a Fülesben. Lányom kicsit jobbra húz, de a baloldali egyensúly stabil. Néha aggódnak, hogy sokat vállalok.

– *Ha találkoznál az aranyhállal, mi lenne a három kívánságod?*

– Én inkább a balatoni pontyokkal és süllőkkel szeretnék találkozni, mert ott szoktam horgászni 1961 óta. Ha mégis fognék egy aranyhalat, akkor azt kérném tőle, hogy amikor a tévében a kommunistákat gyalázzák, vegye le a hangot és mondja be, hogy ő is kommunista, és a köztulajdont védi. A második és a harmadik kívánságom, hogy az első olyan hatásos legyen, hogy a következő választásokon simán átlépjük a parlamenti küszöböt.

BOTRÁNYOS KIRÚGÁS – TILTAKOZZUNK!

Nyílt levélben tiltakozott Herczog László szociális és munkaügyi miniszternél az érdekképviseltek működésének hazai korlátozása ellen a Magyar Kommunista Munkáspárt. Lépésük közvetlen indokaként az esztergomi Suzuki-gyár szakszervezeti vezetőjének elbocsátását jelölte meg a szaktárca épülete előtt rendezett sajtótájékoztatón Gilicze Attila, a párt elnökségi tagja, aki szerint az eset törvénytörő lépés volt.

„Az elmúlt 20 évben a tőke a végletekig fokozta a dolgozók kiszákmányolását és kiszolgáltatottságát.” Sokan napi 12-16 órát kénytelenek dolgozni mindenféle munkajogi védelem nélkül, miközben „a tőke dolgozók százazreit löki az utcára, hogy alacsonyan tartsa a munkabéreket és növelje a profitját”, az egymást követő kormányok pedig ezt törvényekkel legalizálják – áll a nyílt levélben. A Magyar Suzuki Zrt. a hónap közepén közölte az MTI-vel, hogy pár nappal korábban rendkívüli felmondással eltávolították az Esztergomi Gépjárműgyártók Független Szakszervezetének elnökét, Kiss Lászlót, „ám ennek sem a szakszervezethez, sem pedig a dolgozó munkavégzéséhez nincs köze”. A 14 éven át minőségellenőrként foglalkoztatott érdekképviselő vezető az elbocsátását megelőző hetekben a gyárban felhívást osztott ki. Ebben jobb minőségű autók készítésére szólított fel, s az iratban kijelentette, nincs szükség arra, hogy „a márka hírnevét selejtes alkatrészek beépítésével, lépten-nyomon elengedő pontthegesztésekkel azonosítsák”.

NYÍLT LEVÉL A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG SZOCIÁLIS ÉS MUNKAÜGYI MINISZTERÉNEK

Szociális és Munkaügyi Minisztérium
Bp. V. kerület Alkotmány utca 3.

Dr. Herczog László
miniszter úr részére

TISZTELT MINISZTER ÚR!

Az elmúlt 20 évben a tőke végletekig fokozta a dolgozók kiszákmányolását és kiszolgáltatottságát.

Egyfelől munkások milliói dolgoznak – gyakran 12-14-16 órát – bármiféle munkajogi védelem nélkül.

Korlátozzák, vagy tiltják szervezkedésüket, semmibe veszik alapvető jogaikat, fenyegetik, zsarolják őket.

Másfelől a tőke dolgozók százazreit löki az utcára, hogy alacsonyan tartsa a munkabéreket és növelje a profitját.

A hazai és nemzetközi nagytőke kiszákmányolását a mindenkori kormányok törvényeikkel legalizálják, intézkedéseikkel a dolgozók jogait csorbítják.

Mára a tőke pofátlansága odáig fajult, hogy a folyamatosan megnyirbált Munka Törvénykönyvét is nyíltan semmibe véve, szakszervezeti vezetőket rúgnak ki mindenféle indoklás nélkül.

Pontosan ilyen eset történt június 11-én az esztergomi Suzukinál, ahol az Esztergomi Gépjárműgyártók Független Szakszervezetének elnökét, Kiss Lászlót rendkívüli felmondással elbocsátották.

A gyár vezetésének érdekeivel ellentétes volt Kiss László nyílt, termelési vizsátságokat feltáró levele, melyben korrekt tárgyalásos módon szeretne volna megoldani a felmerülő problémákat.

Ez már a második alkalom, hogy a japán nagytőke le akarja fejezni a dolgozók jogos szerveződését, és elhallgattatni a nekik nem tetsző hangokat.

Eddig is volt rá példa, hogy más gyárakban szakszervezeti tisztségviselőket különböző jogi kiskapukat kihasználva félreállítottak, mégis úgy látjuk, ez az eset ennél jóval tovább mutat.

A Munkáspárt felhívja a figyelmet arra a tényre, ha ma ezt a súlyosan törvénytörő lépést következmények nélkül meg lehet tenni, holnap semelyik szakszervezeti tisztségviselő sem lehet biztonságban.

A Munkáspárt kötelességének tartja, hogy az esetet a legszélesebb nyilvánossággal megismertesse, és eljuttassa véleményét a munkásokhoz és a szakszervezetekhez.

Budapest, 2009. 06. 19.

Magyar Kommunista Munkáspárt

AZ EP-VÁLASZTÁS FRONTOS SZEMMEL

Lezajlott az európai parlamenti választás hazánkban. Az eredményekről rengeteget lehetne beszélni, hiszen született egy-két meglepetés is. Pártunk, a Magyar Kommunista Munkáspárt eredménye siker, ha nem is nagy siker. Többet vártunk, azonban sokkal több idő kellett ahhoz, hogy a mozgalom legyűrje a 2005-2006-os válságos állapotát. Az 1 százalékos eredmény és a növekvő tendencia azt bizonyítja, hogy ez sikerült és fejlődünk, erősödünk. Frontos szemmel nézve siker, ugyanis jóval több fiatal szavazott ránk, mint korábban, azonban el kell fogadni, hogy a Jobbik és az LMP százszor könnyebben nyer meg fiatalokat. Hogy miért? Na persze, odaát van pénz, temérdek, itt nincsen. De gyakoroljanak önkritikát is a Front-alapszervezetek: ahhoz, hogy komolyabb eredményt érjen el a mozgalom, még többet, jóval többet kell dolgozni! A szimpatizánsainkat pedig, ha tényleg

KISZ TÚRA

Szarvaskő - Béalápátfalva

A Baloldali Front - KISZ Egri szervezetének
2 éves születésnapja alkalmából

JÚNIUS 27. SZOMBAT

PROGRAM

09:30 - gyülekező
(Eger, MÁV Várállomás, jegy: 150Ft-a diák)

10:15 - érkezés Szarvaskőre

11:00 - érkezés a szarvaskői várba

12:30 - érkezés a Gilitka kápolnához

14:00 - érkezés a béalápátfalvai gyári tóhoz
szalonasütés, nyársalás

17:10 - indulás a vasútállomásra

17:29 - indulás vonattal Egerbe
(jegy: 229Ft a diák)

18:13 - érkezés Eger vasútállomásra

A túrán mindenki saját felelősségre vesz részt. A túra az Országos Kék vonalán halad. Táv: 10,5 km. Szintkülönbség: 300m. Ajánlott felszerelés: esőkabát, élelem, víz, pénz. [Érdeklődni továbbá itt:](#)

BALOLDALI FRONT - KISZ EGER
3300 EGER TÖRVÉNYHÁZ U. 19.
www.bfkiszeger.mlop.hu   bfkiszeger@gmail.com

komolyan gondolják, várjuk sorainkba, most van rájuk szükség! A részletes eredményekből az is kitűnt, hogy ahol aktív Front-alapszervezetek működnek (Heves, Hajdú-Bihar, Nógrád), sokkal több szavazatot kapott az igaz baloldal. Nem hazudunk sem magunknak, sem az embereknek: sokkal többet is megtehetünk volna mi frontosok a Munkáspárt jobb eredményéért. A magyar fiatalok egyértelműen kimutatták szándékaikat: változtatni! Értessük meg velük, hogy igazán változtatni nem kapitalista pártok támogatásával, hanem az igaz baloldal, a Munkáspárt és a Baloldali Front erősítésével tudnak. Mind ezen kívül szervezetünk vezetősége ezúton is szeretné megköszönni a támogatást minden olyan, napjaink rendszerében csatlódott fiatalnak, akik a Munkáspárt listájára voksoltak. Bizalmukat, ha egyelőre nem is az Európai Parlamentben, de meg-szolgáljuk!

A PÁRT HANGJA MESSZE SZÁLL!

*„Életünket majd nem szánjuk,
Ami nem volt, nem sajnáljuk,
Mert a szívünk teljes lánggal,
Együtt égett a világgal.”*

(Balázs Béla)

Nincs munkáspárti rendezvény hangszóró, zene és beszédek nélkül. Nemcsak a párttagok, a járókelők is egyre jobban kifejezik szimpátiájukat a mozgalmi indulók iránt.

Fodor István és Fűrő Nándor hosszú évek óta tartják karban és kezelik a hangosításhoz szükséges eszközöket. Nincs olyan kábel vagy CD, amiről ne tudnának. Nélkülük elképzelhetetlen egy hangulatos KB-ülés vagy egy ünnepség. A kampányzáró előtt két órával már hangos volt a Parlament melletti József Attila szobor környéke. Fűrő Nándor gondos válogató munkáját dicséri az a zenei válogatás, amely régi és új kommunista dalokat tartalmaz. Hanganyagai az Interneten is fellelhetőek. Persze egyre nagyobb az igény a fiatalokat megszólító új dalok iránt. Fűrő Nándor erre mindig gondol, és tesz is érte, hogy ilyenekből se legyen hiány.

Fodor Istvánt mindenki ismeri. Ott van, ahol lennie kell: hangosít, kopogtatócédulát gyűjt, agitál, felveszi az elhangzott beszédeket és terjeszti is azokat. Nem csak a Havanna lakótelepen, Budapesten, de az országban bárhol számítani lehet rá, mint lelkes kommunista agitátorra.

A művészet, a vers, a forradalmi dalok lobbantják lángra először az emberszíveket, s nyitnak kaput a gondolatnak, az

érzelemnek, a harcos szellem kiteljesedésének. Énekkel ajkán válik testvérré a világon minden proletár. Bár nem ismerjük a másik nyelvét, amint énekelni kezd, tudtukra adja, hogy az elvtársunk.

*„O proletari, alla riscossa
Bandiera rossa trionferà”* – ezt énekli magyar, lengyel, francia, német, olasz, görög proletár.

KIÚT A VÁLSÁGBÓL

„A válság nem jelenti a kapitalizmus végét. A baloldalnak ma minden korábbinál nyitottabbnak kell lenni a lehetséges alternatívákra” – jelentette ki a múlt szombaton Emil Sader, a Rio de Janeiroi Egyetem professzora azon a tanácskozáson, amelyet a Brazil Kommunista Párt, a Brazil Dolgozók Pártja és több baloldali

alapítvány szervezett Sao Paoloban. A találkozó iránt nagy érdeklődés volt, hiszen nem mindennapos jelenség, hogy a tőkés rendszer válságáról ugyanazon fórumon kommunisták, szociáldemokraták, baloldali értelmiségiek együtt vitatkoznak. A tanácskozáson mintegy 20 ország képviselői vettek részt, négyszáz fős hallgatóság jelenlétében. Az előadók között a brazil és a dél-amerikai baloldal ismert egyéniségei szerepeltek. Az oroszországi és a kelet-európai válságról a szervezők Thürmer Gyulát, a Munkáspárt elnökét kérték fel előadás megtartására. „Ma a nagy

forradalmi változások Dél-Amerikában folynak. Szeretném meggyőzni önöket, hogy Kelet-Európa ma a kapitalizmus egyik leggyengébb láncszeme, és a térség, amely számára a szocializmus egyszer már nem csak álom volt, hanem gazdasági, társadalmi valóság is, a mostani válság nyomán ismét eljuthat a forradalom közelébe” – jelentette ki a Munkáspárt elnöke. Az Önök harca nekünk is támogatás – reagált Renato Rabelo, a Brazil KP elnöke. A Szabadság következő számában részletesen beszámolunk a szinte egyedülálló nemzetközi találkozóról. ■

MUNKÁS KUPA – ORSZÁGOS KISPÁLYÁS LABDARÚGÓ BAJNOKSÁG, TÜRKEVE, 2009.

Idén tizenötödik alkalommal került megrendezésre Túrkevéen a Munkás Kupa - országos kispályás labdarúgó bajnokság. A sporteseménynek a szakközépiskola és a Petőfi iskola adott helyet. A rendezvényt Gulyás László, a Munkáspárt Közpon-ti Bizottságának tagja nyitotta meg, aki nem mulasztotta el a helyi rendezők személyi méltatását sem.

Az ország különböző részeiből összesereglett 3 női és 13 férfi csapatot alkalomhoz illő verssel, versmondói képességének csillogtatásával Varga Károly 5. osztályos petőfis kisdíák köszöntötte, mely óriási tetszést aratott. A legmesszebről érkező csapat a dunaújvárosi Füredi János vezette együttes volt. A rendezvényen részt vett Rózsa Endre országgyűlési képviselő és Cseh Sándor, a város polgármestere is.

Csajbók Ferenc rendező technikai instrukciója után kezdődhetett a bajnokság, mely nagyjából azonos esélyekkel indult. A rendezvény mindvégig jó hangulatban telt, és megőrizte eredeti szellemiségét: a tornának ez alkalommal sem lesz vesztese. Eredményhirdetésre a női pályán még a délelőtt folyamán sor került. A kupát a szolnoki McDonald's csapata nyerte el, melyet az egri Prokaj Sportérem Bt. ajánlott fel.

Második helyezett a szolnoki Góliát együttese lett, őket a túrkevei Csumpi csajok csapata követte. Az érmek mellett 1-1 szál szegfű is dukált a hölgyeknek. Legjobb góllövőnek a szolnoki Agócs Melinda bizonyult. A férfiak mezőnyében a bajnoki címre többen aspiráltak, végül a túrkevei Buga Falatozó iratkozhatott fel a vándorserlegre, melyre a most második helyezett szolnoki Sutyók csapata korábban már két ízben feliratkozott. A harmadik helyezést a Kevehús csapata szerezte meg. A legjobb góllövő a túrkevei Balogh Marcell lett, míg a legjobb kapus címet a szolnoki Bíró Zsolt nyerte el.

A tornát Herceg Antal, a Munkáspárt mezőtúr térségi elnökének beszéde zárta.

Köszönet illeti mindazokat, akik anyagi és erkölcsi támogatásukkal hozzájárultak a sportesemény sikeréhez. Elismerésünket fejezzük ki a profi versenybírói gárdának: Malecz György, Varjú Vince, Orosz László és Kormos János szakavatott munkájáért.

SIPOS SÁNDOR

a rendezvény túrkevei védnöke

NYOMUL AZ EGYKORI ARISZTOKRÁCIA

Magyarul fog tanulni Pallaviciniék lánya címmel írt a Délmagyarország a közelmúltban az egykor Sándorfalvát birtokló, olasz gyökerű főnemesi családról.

A településre, ahol a rendszerváltás után az iskolát is róluk nevezték el, az idén a Párizsban, illetve Bécsben élő, a bankszakmában tevékenykedő leszármazottak látogattak. A beszámolóból kitűnik, hogy miként „nyomul” a volt horthysta arisztokrácia, hogy visszacserezze „régidicsőségét”, a kastélyaikat és földjeiket. Ehhez a cikkhez két rövid kiegészítést kívánok hozzá tenni.

Az első: 1919-ben a Tanácsköztársaság vagyonát aranyforintban megőrzésre a bécsi követségen helyezték el. Ezt a vagyont egy éjszaka elrabolták. A rablás kiötlője, megszervezője és végrehajtója tudomásom szerint Pallavicini őrgróf volt. Az az őrgróf, aki az említett írásban is szerepel. Ezt édesapám mesélte nekem, aki a Tanácsköztársaság Vörös Hadseregének dandárparancsnoka volt. Dokumentum nincs a birtokomban, de bizonyos, hogy az Országos Levéltárban megtalálhatók, ha azóta meg nem semmisítették.

A második megjegyzésem: 1934-ben, a nagy gazdasági világválság időszakában, amikor a munkanélküliek ezrei bolyongtak az országban munkát keresve, édesapámék elszegődtek a Pallavicini birtokra részes aratóknak. Úgy szólt az egyezés, hogy a learatott gabona minden tizedik keresztje az aratóé volt. A summások elég embertelen körülmények között voltak elhelyezve, egy oldalfal nélküli fészkerben. Koedukáltan. A munkanap reggel 4

órákor kezdődött és sötétedéskor ért véget. Reggel az intéző vezényelte az ébresztőt úgy, hogy a munkások rongyok alól kilátszó mezíten talpára nádpálcával odavágott, hozzá téve, hogy „Tápázkodjatok fel disznók!” A munka befejezése után az udvaron lévő gémeskút vályújánál mosakodtak meg, úgy ahogy. Szegény asszonyok voltak bajban, mert csak akkor tudtak tisztálkodni, ha besötétedett.

Egy reggel az intéző közölte, hogy az őrgróf úr parancsára nem minden tizedik búzakereszt jár a summásoknak, hanem csak minden tizenkettedik. A bandagazda kijelentette, hogy ennyiért nem dolgoznak, lerakták a szerszámokat, és várták, hogy mi következik ezek után. Egy óra múlva megérkezett két csendőr, felsorakoztatták őket, és az egyik a bandagazda elé állt. „Szóval sztrájkoltok, büdös parasztok?!” Ezek után teljes erővel az öklével a bandagazda arcába sújtott, akit elöntött a vér. „Ki akar még sztrájkolni?” – kérdezte a csendőr, és az

emberek némán álltak. Az intéző lökdösni kezdte a munkásokat, hogy induljanak a búzatáblához. Én, mint kisgyermek ott tébláboltam a többiek között, mikor az intéző engem is meglökött és elestem. Édesapám, aki ott állt nem messze tőlem, mikor ezt látta, egyetlen ütéssel leterítette az intézőt. Később az intéző feltápázkodott, és obszcén szavakat használva elindult panaszt tenni a kastélyba. A bandagazda odaszólt apámnak: „Lajos! Minél előbb menjetek el, amíg nyakunkra nem hozzák a csendőröket!” Édesapámék összeszedték kis motyójukat, és gyalog nekivágtak a határnak. Apám engem, mikor már nem bírtam gyalogolni, nyakába vett és úgy ballagtunk hazafelé, Kiskundorozsmára.

Ez a valóság és az igazság, hogy mi-ként bánt Pallavicini őrgróf a kiszolgáltatott, szerencsétlen jobbágyokkal. Erdemelhet méltató szavakat akár ő, akár utódai?

VARGA JÁNOS, SZEGED

NÉPNYÚZÓ VÁLSÁGKEZELÉS

A dicsőített USA-ból hozzánk is begyűrűzött pénzügyi és gazdasági válság döbbenetesen káros hatást eredményezett egész társadalmunkban. Politikai vezetőink még vonakodnak elismerni, hogy ez a világot megrendítő krízis már a Marx által tudományosan kifejtett a „kapitalizmus általános válságának” vészjósló kezdete.

A rendszerváltás csalásaiban megedződött vezető személyiségeink kétségbeesett erőfeszítéseket tesznek a kilátástalan helyzet kezelésére. Be kell látniuk azonban, hogy a nevenséges kormányváltoztatási kísérletek, de az erősnek mutakozó ellenzék sem tudja megoldani az alapvető társadalmi problémákat, melyeket e két évtized vadkapitalizmusa okozott az országnak. Különösen az olyan népnyúzó válságkezeléssel, amely csak a szociális juttatások további megnyirbálásával, valamint a milliomosok adóterheinek csökkentésével tudja elképzelni a megoldást.

Mi lenne az elfogadható megoldás az egyre fenyegetőbb gazdasági válság megoldásához?

1. Államosítani kellene a lakossági bankokat, törvényt hozni az adósok védelmére, hogy csak az eredeti kölcsöntörlesztéseket kötelesek teljesíteni. A lakásárveréseket azonnal megtiltani!
2. Kétségbevonhatatlan tény, hogy a rendszerváltás folyamán a társadalmi tulajdon 90 százaléka rablás és csalás útján került az új tulajdonosok birtokába. Ezt a mocskos állapotot csak körültekintő felülvizsgálattal lehet helyreigazítani. A vagyonok könyvszerinti értéke és a kifizetett vételár közti különbséget be kell fizetni a költségvetésbe, vagy államosítani kell.
3. Törvényt kell hozni végre a vagyonok megadóztatásáról!
4. Csökkenteni kell a bürokráciát az államapparátus és az önkormányzatok létszámának legalább 30 százalékos csökkentésével.
5. Takarékoskodni kell az értelmetlen és felesleges beruházásokkal (kormánynegyed, völgyhíd, olimpia).

6. A túrheterenul nagy jövedelmi különbségeket törvényileg meg kell szüntetni, a legnagyobb fizetések nem haladhatják meg az átlagbér ötszörösét. Szűnjenek meg az erkölcsileg gyalázatos mellékjövedelmek (többszörös munkaviszony, a veszteséges vállalatok vezetőinek és a képviselők végkielégítése, érdemtelen prémiumok, tiszteletdíjak, költségtérítések, stb.).
7. Egyszerűsíteni kell egész jogrendszerünket, és lényegesen karcsúsítani a foglalkoztatott állományt.
8. Meg kell szüntetni a pártok költségvetésből történő anyagi támogatását, valamint a gombamód elszaporodott szervezetek, alapítványok sokszor tisztátalanul felhasznált juttatásait. Csak a szociális és karitatív tevékenységet folytató szervezetek részesüljenek állami térítésekben.
9. Lépünk ki a NATO-ból, ezáltal óriási felesleges kiadástól szabadulhatnánk meg. A magyar hazát ne Irakban, Afganisztánban, vagy a Balkánon védelmezzük, mint egykor a Don-kanyarban.
10. A tőzsdei műveletek hozamait, a multinacionális árukereskedelem

(beleértve a gyógyszer-manipulációkat is) tisztességtelen bevételeit erőteljesen meg kell adóztatni.

11. A bankkonsolidáció során a pénzügyintézeteknek juttatott ezermilliárdos támogatásokat a kedvezményezettek a banki alapkamattal együtt fizessék vissza a költségvetésbe.
12. Bővíthetők lennének a takarékosági lehetőségeink a korrupció és a feketegazdaság visszaszorításából, a hazai és nemzetközi adóelkerülésből származó pénzeszközök megfogásával.

Igazságos intézkedésekre lenne szükség ahhoz, hogy a társadalmi béke megmaradjon, és ne szabaduljanak el az indulatok a közeljövőben.

A folyamatos mellébeszélések helyett végre be kellene látnia a politikai elitnek, hogy a világválsággal együtt a „szociális piacgazdaság” hamis illúziója is elvesztett. Nem ártana emlékezni arra, hogy a szocializmusban dinamikus gazdasági fejlődés, teljes foglalkoztatás és tömeges lakásépítés valósult meg, amit ebben a kapitalizmusban, ezzel a „demokráciával” sohasem fognak elérni.

SZEMENYEI DEZSŐ, SZÉKESFEHÉRVÁR

ZÜLLÉS

Ritkán nézek kereskedelmi adókat, a mókásnak szánt „show” műsorokat pedig végképp kihagyom. Ennek ellenére a napokban, csatorna-lapozgatás közben az egyik ilyen szuperintelligenciát igénylő adásban furcsa kérdésre lettem figyelmes. „Ki volt Mátyás király apja és anyja?” A csinosnak mondható, állítólag főiskolán tanuló hölgy elgondolkodott. Nem kicsit. Olyannyira, hogy Mátyás király vezetékneve sem jutott eszébe...

Nem hittem a szememnek. Viccel? Jó pénzért vettek egy beugrató-művészt? Hát nem. Az ifjú hölgy egyszerűen az elmúlt húsz év „sikerese” oktatási reformjának mintaképe. Elérték, hogy a gyerekek ne ismerjék saját hazájuk történelmét, nemzeti kultúrájuk kincseiről fogalmuk se legyen. Nem kell érték, nem kell tisztesség, nem kell hazaszeretet: vásárolni anélkül is lehet.

Nincs ebben semmi meglepő: azok, akik lezüllesztették oktatásügyünket, egészségügyünket, mezőgazdaságunkat és iparunkat, nem tartanak igényt kiművelt emberfőkre.

Nem azért adtak el mindent a Nyugatnak, hogy még a végén szegény magyarok gondolkodni kezdjenek, s ne teljesítsék a nekik szánt egyetlen feladatot: a fogyasztást...

Így lehet igaz emberi értékek képviselője helyett „menő”, akinek pénze, hatalma van. Így uralkodhat az, aki becstelen, tolvaj, s a hazaszeretetet hírből sem ismeri.

Nem hiszek az összeesküvés-elméletekben, de rafináltan kigondolt kis stratégiát etettek meg velünk, málnaszín szirupba keverve a rendszerváltás után. Jön a jó világ, ha jön az új rendszer, kolbászból lesz a kerítés, az utca-seprő is világutazó lesz, szép, nagy, nyugati autóban. S nyeltük, mint kacska a nokedlit.

Ennyi is maradt nekünk, húsz év után ébredve a mákonyos álomból: nyelni. Nyelni az éhkoppot, a munkanélküliség keservét, az elárverezett házak utáni könnyeket. Amíg csak bele nem fulladunk...

Mert ezt akarják!

Ki hiszi még el, hogy a közlekedésnek, az egészségügynek, az oktatásnak profitot kell termelnie? Dehogy kell! Azért állami feladat ezek ellátása, mert erre fizetjük be adóforintjainkat – elméletileg. Azért, hogy a melós tudjon valamivel munkába menni, az idős ember korrekt kezelést kapjon, hogy méltó életet élhessen, a dolgozó gyereke iskolába járhasson, hogy vihesse valamire.

Az országot bitorló urak nem ezt akarják! Azt akarják, hogy a melós adósságba verje magát bank-barátaiknál, járjon autóval, ha nem megy a vonat. Azt akarják, hogy az idős „ne terhelje az államkasszát”, ha már a nyugdíjból nem tud vásárolni – legalább nyugdíját se kelljen fizetni... Azt akarják, hogy a dolgozó gyereke ne tanuljon, ne gondolkodjon, hajtsa fejt az amerikanizált ál-kultúra jármába, vásároljon, s eszébe se jusson olyasmi, hogy Magyarországért tenni is lehet. Nekik elég az, ha saját kölykeikből kitermelik a következő uralkodó kasztot...

Két évtized alatt mindent lezüllesztettek. A média és a körmönfont politikusok beszédei egyaránt kábítószerként hatottak az emberekre. Furcsa eufória: ha mindenki azt mondja, hogy jó nekünk, akkor biztosan úgy van... Akkor biztosan csak mi nem értjük, miért kevesebb a pénz, a lehetőség, a jog a mi közegünkben... Lassan jön az eszmélés, keserű a józanodás. Elvonási tüneteink is vannak: hiszen mit nem vontak még el tőlünk?! Rémes hiányérzet ez: eladták az ország motorját, a gazdaságot, az ipart. Eladták az eszét, a magyar oktatást. Eladták az egészségét, kórház és mentő nélkül csak halál vár. De mindez csak biológiai képlet. Ne hagyjuk, hogy elvegyék a szívünket is! Mert csak szívvel, hazaszeretettel lehet tenni mindazokért, akiket a „politikai elit” már régen leírt. Még itt vagyunk! A mi dolgunk újratemetni egy józanul is élhető, emberhez méltó Magyarországot. Harcoljunk!

CSEH KATALIN

Vissza kell szereznünk Magyarországot!

„A dolgozók voltak azok, akik munkájukkal mindenkor előteremtették a kenyeret, és vértükkel védték mindig a hazát. Dózsa, Esze Tamás, Táncsics, majd a munkásosztály nagy fiainak vezetésével a szabadság zászlóvivői, a haza igazi harcosai voltak. Az ő hazafiságuk tiszta hazafiság, és mi ennek a hazafiságnak a folytatását akarjuk” – írta Kádár János. Igazat írt.

A székely paraszttvezér a magyar földért égett meg a tüzes trónon, a kuruc talpasok Bécs ellen véreztek el, Táncsics Magyarországért vakult meg az elnyomás börtönében, a Tanácsköztársaság vörös katonája életét adta Magyarország épségéért, a földért, melyet a rablók, mészárosok lehasítottak külföldi parancsra, burzsujbandák érdekeit szolgálalelkűen teljesítve.

Rövid ideig volt a munkásnak kenye-re, hazája, otthona, munkája. Az urak nem tudták lenyelni, hogy a proletárfiúból lehet orvos, gyárigazgató, miniszter. Az urak féltek a vezető osztályra szerveződött magyar melóstól. Urak, akik ott ültek a minisztériumokban, beférkőztek az MSZMP-be, hogy aztán egy átkos pillanatban elárulják a szocializmust, majd dobra verjék a hazát. A hazát? A térképpé zsugorított vagyont, bejelölve a gyárat, kórházat – mindent, ami ellopható és eladható. A megbénított magyar munkásosztály nézte, hogy kifosztják, a paraszt túrta, hogy aljas zsarnokok tönkretegyék, s a magyar katona nem tudta, hogy most ki ellen is kell fordulnia. Megtanultuk, hogy első az eszméhez való hűség. Megtanultuk, hogy nem kell visszaneézni, bár néha kényszerítenek rá, és önkéntelenül megteesszük. Fekete humorral nézzük a titánná növelt Vologyát, a kultuszt, amit köré építettek, s holtában diktátort csináltak belőle. Igen, diktátort! Azt akarják, hogy az ő emléktelen múltja kötelezzen minket elviselni ezt a sok aljasságot. Mert ő is így akarta volna!

Milyen jó, hogy nem győzött az ellenforradalom 1956-ban. Néhány évtizeddel később mérettetett meg a politikai „elit”, és könnyűnek, jellemtelennek találtatt. Ennek isszuk a levét. Most viszont nem tegnap van! Olyan harcot kell megvívunk, amire eddig nem volt példa. Vissza kell szereznünk Magyarországot! A multiktól, a gazdagoktól, a gyarmatosítóktól. Hideg fejjel és forró szívvel...

Húsz éve történt a rendszerváltás. Megérte?

Húsz esztendeje, 1988-89-ben ment végbe az a folyamat, amit kegyesen rendszerváltásnak szoktak nevezni, de ami nem más, mint tökéletes ellenforradalom. Észre sem vettük, talán el sem hittük, hogy szinte a szemünk láttára alakul át a világ. Sokan hitték, hogy ez az új világ jobb lesz, jobban fogunk élni, csupa becsületes ember fog bennünket vezetni. Sokan hitték, hogy minden marad a régiben, visszük magunkkal azt, ami jó volt a szocializmusban, és hozzátesszük azt, ami jó a kapitalizmusban. Nem ez történt! Ma rosszabbul élünk, mint húsz éve, nemzedékek nőnek fel munka nélkül. Bizonytalan a jövő, aki teheti, az külföldön érvényesül.

A következő hónapokban az újságok tele lesznek a tökéletes rendszerváltást magasztaló írásokkal. Újra előkerülnek a húsz évvel ezelőtti percmemberkék, a mai „nagyok” meg bizonygatják a két évtizeddel ezelőtti döntés helyességét. Mi is írunk a rendszerváltás eseményeiről. Úgy, ahogyan mi megéltük, úgy ahogyan szerintünk ténylegesen történt. És mindig feltesszük a kérdést: megérte?

KÁDÁR JÁNOS TEMETÉSE

Húsz esztendővel ezelőtt, 1989. július 6-án távozott el örökre Kádár János. Temetésére július 14-én került sor. A Magyar Kommunista Munkáspárt minden esztendőben megemlékezik az évfordulóról.

VITA AZ MSZMP VEZETÉSÉBEN

Kádár János halála nem érte váratlanul az MSZMP vezetését, hiszen tisztában voltak súlyos betegségével. Kádár halála mégis meglepte őket. Kádár halála és különösen temetése nem illeszkedett az ellenforradalmi erők forgatókönyvébe. A tökéletes ellenforradalom két jelképes eseményre készültek ekkor. Budapestre várta George Busht, az USA elnökét, s minden készen állt Nagy Imre újratemetésére. Először az merült fel, hogy tartsák titokban Kádár halálát, és csak később, Bush látogatása után közöljék. Magyarországon ez a megoldás járhatatlan volt, hiszen percek alatt minden titok kiszivárgott. Az MSZMP Elnökség ülésén egyetlen ember van, aki úgy gondolja: Kádárt úgy kell elbúcsúztatni, ahogyan az illik a magyar munkásmozgalom, a magyar szocializmus kiemelkedő egyéniségéhez. Ez a vezető Grósz Károly. Grósz a pártban és az államban dúló éles személyi és politikai küzdelmek közepette lemondja részvételét a Varsói Szerződés tagállamai csúcstelefonkonferenciáján, mondván Kádár temetése fontosabb. Itthon marad, és szervezi a temetést.

Július 10-én a párt elnökségének Grósz Károly főtitkár tesz javaslatot a temetésre. Grósz ötlete az, hogy válasszák ketté a búcsúztatást. Július 13-14-én a KB szék-

házában a dolgozó emberek vehetnek búcsút Kádártól, a hivatalos temetésre július 14-én kerül sor. A temetésre külföldi delegációkat hívnak meg. A KB Külügyi Osztályának akkori vezetője, Kótai Géza, Kádár egykori kedvence, gyakorlatilag elszabotálja a külföldi pártok értesítését. A hibát a főtitkár munkatársai hozzák helyre a huszonnegyedik órában.

KÁDÁR JÁNOS UTOLSÓ SEGÍTSÉGE

1989 júliusában végül is számos külföldi delegáció érkezik Kádár temetésére. A szovjet párt Jegor Ligacsovot küldi, aki egészen 1988 végéig Gorbacsov után a második ember a szovjet pártban. Ekkorra a tökéletes vonalat képviselő Alekszandr Jakovlev már elfoglalja ezt a helyet, de Ligacsov akkor is tekintélyes és befolyásos vezető. Ligacsov választása nem véletlen. Én magam akartam jönni – mondja el később. Világosan akartam látni, hogy mire számíthatunk Magyarországon Kádár halála után.

Ligacsov személyesen ismerte Kádárt, nem sokkal előtte még találkoztak. A szovjet vezetésen belül a szocializmus mellett kiálló erők vezéralakja volt. Ligacsov már akkoriban sem volt fiatal. 69 éves, de energikus, lelkes. Sok tekintetben olyan volt, mint Kádár. Puritánsága

közismert volt. Nem tűrte a luxust maga körül.

Grósz a szállásán keresi fel Ligacsovot. A lehetőség most az Ön kezében van, Grósz elvtárs, mondja a szovjet vezető. Az emberek tízezzel állnak az utcán, hogy elbúcsúzzanak Kádár Jánostól. Álljon az élükre! Verjék le az ellenforradalmat! Kádár még most is segít a magyar kommunistáknak. Grósz visszafelé megáll a Kossuth téren, végig megy a gyászoló tömegen. Egyszerű munkásemberek, alkalmazottak, akik nem sok jóra számíthatnak, ha kapitalizmus lesz. Grósz nem alszik egész éjjel, de nem szánja rá magát a cselekvésre.

Ligacsov majdnem szó szerint megismétli a temetésen is, amit Grósznak mond. Kádár volt az, aki kivette Magyarországot az 1956-os nemzeti tragédiából, s indította el a korszerű szocialista fejlődés felé. A szovjet emberek nagy tisztelettel emlékeznek Kádár Jánosra, akinek internacionalizmusa a Szovjetunió és más népek iránti megbecsülése ma is példaértékű a munkásmozgalomban. A szovjet kommunisták nem felejtik Kádár János szavait: nincs, nem volt és nem is lehet szovjetellenes kommunizmus, Ligacsov azonban már tudja, hogy nem számíthat Grószra. Ligacsov ma is él, az orosz kommunisták egyik legagilisebb harcosa.

KÁDÁR, AZ INTERNACIONALISTA

A külföldi vendégek között sok érdekes személy bukkan fel. Felszólalt Giancarlo

Pajetta, az Olasz Kommunista Párt Garanciális Bizottságának elnöke, aki a barátától, a kommunista- és munkásmozgalom nagy alakjától búcsúzott. Pajetta egy évvel idősebb Kádárnál, legendás partizán, ízig-vérig kommunista. Egy év múlva 200 ezer ember kíséri majd utolsó útjára az Internacionálé és a Bandera Rossa dallamára.

Portugáliából itt van az élő legenda, Alvaro Cunhal. 1961 óta a Portugál KP főtitkára. 11 évet tölt a fasiszta rendszer börtönében, s onnan is szervezi a pártot. Egy évvel fiatalabb Kádárnál, jól megértik egymást. A portugál kommunisták ma is tisztelettel adóznak emlékének.

A cseheket Jozef Lenárt képviseli. Kádár régi ismerőse még 1968-ból, amikor Lenárt Csehszlovákia miniszterelnöke. A csehországi rendszerváltás után az új hatalom perbe fogja, de nem tudják a hazárulást rábizonyítani. 2004-ben temetik majd el.

Az osztrák kommunistákat egy fura fiatalember, Walter Silbermayer képviseli, aki ekkoriban 39 éves. Egy év múlva a mozgalom nagy örege, Franz Muhri majd neki adja át a pártelnöki tisztséget. Egészen pontosan Susanne Sohn asszonnyal együtt társelnökök lesznek. Az osztrák párt elindul a revizionizmus irányába.

BÚCSÚZIK A MAGYAR MUNKÁSSÁG

„Most mi jöttünk el Önhöz, mint ahogy rengeteg gondja, munkája, kötelezettsége ellenére Ön is rendszeresen eljött közénk” – kezdte beszédét Kollát Pál, angyalföldi munkás. A fiatal munkásember a Budapesti Pártbizottság tagja, munkásör. Később is tudja, hogy hol a helye. Részt vesz a Munkáspárt újjászervezésében és hosszú éveken át irányítja a budapesti szervezetet. Kollát így folytatja: „Hagyatéka nem összegyűjtött anyagi javakból áll. Önt az életből a munka, a feladatok, az ország, az emberek jobb élete, boldogulása mozgatta, vezérelte. Fizetségnek az eredményeket, az emberek megelégedését tartotta. Mi, akik örökségében osztozni akarunk, kemény munkát kapunk, ezt megtisztelő bizalomnak, feladatnak érezzük. Búcsúzom Öntől egy munkáskerület, Angyalföld, a Magyar Szocialista Munkáspárt hajógyári tagjai, a pártönkívüliek és az Önt szerető, becsülő és tisztelő emberek nevében. Utolsó találkozásunkról azzal az ígérettel térünk haza, hogy emléket legjobb tudásunk szerint végzett munkánkkal, ügyünk iránti

KÁDÁR JÁNOS DÍSZRAVATALA AZ MSZMP KÖZPONTJÁBAN

szilárd elkötelezettséggel, az Önéhez hasonló szerénységgel, tisztességgel, a valóságos helyzetből kiindulva, megújulva végezzük”.

A KB székházában Grósz mond beszédet. „Legyünk követői a munka mindenek fölötti tiszteletében. Ne feledjük soha az erre vonatkozó szavait: a szocialista erkölcsi követelmények között – mondotta – én első helyre teszem: ha vállalkozol egy munkára, azt végezd is el tisztességgel! Ezt mindenkitől meg kell követelni, a tudóstól kezdve a szaképzetlen segédmunkásig. Tegyük életünk vezérlő elvévé a közösség szolgálatát, a társainkért érzett felelősséget. Amit ő egyik beszédében úgy fejezett ki, hogy mindannyian személyes ügyeinken túltekintve élünk. Tanuljunk tőle szerénységet és emberi önértéket, tiszta szigorúságot és figyelmességet, bizakodást és fegyelmet, elhűsége és a kompromisszum-alkotás bölcsességét, egymás iránti bizalmat és türelmet, hazaszeretetet és internacionalizmust.”

KIT ZAVART KÁDÁR SÍRJA?

2007. május elsejéről másodikára virradó éjjel feldúlták Kádár János és felesége

síriját a Fiumei úti temetőben. A tettesek mind a mai napig ismeretlenek. Nem kell vagy talán éppenséggel nem szabad rendőrségi szakértőnek lenni ahhoz, hogy az ember belássa: az éjszaka kelő közepén aligha lehet észrevétlenül feltörni egy dupla koporsót, főleg, ha a külseje acélból van. Hagyó Miklós budapesti főpolgármester-helyettes utasítására három nap múlva, az éjszaka lepke alatt – kegyeleti okokra hivatkozva – helyreállították a sírt. Nem zavartatta magát attól, hogy a csontok nagy részét még meg sem találták, és a nyomozás sem ért véget. 2007. november végén a rendőrség még a nyomozást is lezárta. „A szakértői vélemények, illetve a tanúk által előadottak alapján – az alapos és gondos, mindenre kiterjedő nyomozás ellenére – nem merült fel olyan adat, tény vagy bármilyen más bizonyíték, amely a rongáló személyének beazonosítását lehetővé tette volna.” Nincs tovább. Az ilyen ügyek sajátossága, hogy csak akkor derülnek ki, ha akarják. Most nem akarták, akik akarthatták. Ezért talán sohasem tudjuk meg, hogy a Fiumei úti temetőben kinek a kezében volt a csákány, és ki állt csákányos ember mögött. ■

TÜNTET

A HONVÉDSZAKSZERVEZET

A szakszervezetek április-májusi demonstrációi ugyan eredménytelenek voltak, a tiltakozó demonstrációk azonban nem maradnak abba. Június 22-én a hivatalos és szerződéses állomány egészét képviselő Honvédszakszervezet tart tüntetést a Bajnai-kormány megszorító intézkedései ellen. A katonák tüntetését és petícióját támogatja a LIGA szakszervezeti szövetség is. A Munkáspárt elnöksége nyílt levélben fejezte ki szolidaritását.

A MUNKÁSPÁRT ELNÖKSÉGÉNEK KÖZLEMÉNYE

A Magyar Kommunista Munkáspárt üdvözlöi a Honvédszakszervezet június 22-i demonstrációját. Egyetértünk a petícióban megfogalmazott gondolatokkal, és támogatjuk a szakszervezeti nyomásgyakorlás utcai formáját.

A Munkáspárt véleménye szerint azok fizessenek a válságért, akik okozták. Nem járható út az, hogy a gazdasági válság terheit kizárólag a munkások, dolgozók, közalkalmazottak, tehát a társadalom bérből, és fizetésből élő osztálya viselje.

A kormány elhibázott lépéseinek újabb áldozata a Magyar Honvédség lehet. A már eddig is erőteljesen megcsappant létszámú haderő szociális vívmányainak csorbítása, fizetésének csökkentése morálisan végzetes hatású lehet, és további állomány-csökkenéshez vezet.

A folyamat megállítható, csak közösen tennünk kell érte. A Munkáspárt véleménye szerint erős szakszervezeti összefogással, közös, szervezett fellépéssel gátat szabhatunk a kormány ámokfutásának.

Budapest, 2009. június 22.

A szegfű nem a mi virágunk és el is hervad. Több száz kis vörös zászló szépen díszíti a sírt. Mi ismét ott leszünk vörös zászlóinkkal a Kádár-megemlékezésen, és vár mindenkit

a Szolnok megyei Nőtagozat.

20

július 5.

Kádár János

A Magyar Kommunista Munkáspárt július 5-én, vasárnap 10 órai kezdettel emlékezik meg a XX. század legnagyobb magyar államférfiának, Kádár János halálának huszadik évfordulójáról. Mindenki egy szál virággal teheti tiszteletét a Fiumei úti sírkertben.

„Az ember megismer egy eszmét, elfogadja, meg akarja valósítani. Aztán az elmélet összeütközésbe kerül a valósággal; semmi sem úgy valósul meg, ahogy az ember először elképzeli. Csak a józan ész segít, a valóságérzék, hogy az eszméből milyen lehetőségek között mi valósítható meg. Különben az elméletből dogma lesz...”

Kádár János

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Szerkesztőség: 1082 Budapest VIII., Baross utca 61.; Telefon: 334-1509; Telefax: 313-5423;
A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu
Kiadja: a Progressio Kft., a kiadásért felelős: Vajda János igazgató; ISSN 0865-5146

A Munkáspárt internetcíme: <http://www.munkaspart.hu>